

PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA C

Každý z vás mi dá za pravdu, že občas nás život stavia pred úlohu niečo v domácnosti, v byte alebo na dome opraviť, obnoviť alebo zlepšiť. A niekedy treba urobiť aj generálnu opravu. Tak isto potrebuje opravu, obnovu, ba aj generálnu opravu náš duchovný život. Pôstne obdobie, ktoré sme začali Popolcovou stredou, je na to najvhodnejšie.

V dnešnom evanjeliu nám Pán Ježiš dáva nato najlepší podnet. Po krste v Jordáne odišiel neďaleko Jericha, kde sa za mestom utiahol do jednej z množstva jaskýň, aby sa tam štyridsať dní a nocí postil a modlil, a tak ostal v rozjímaní, vo vrúcnom osobnom spoločenstve s nebeským Otcom.

S každou skupinou navštevujem miesto pôstu Pána Ježiša pod pravoslávny kláštor nad Jerichom. Keď je dostatok času a síl, tak je možnosť vystúpiť aj do tohto kláštora, kde sa traduje miesto pôstu Pána Ježiša, ale je tam v kostole aj vyvýšená malá terasa, kde podľa tradície diabol pokúšal Ježiša v tom treťom pokušení, ktoré sme počuli v dnešnom evanjeliu.

Podľa tohto evanjelia, Pán Ježiš radikálne odmietol všetky tri pokušenia. Keď pútnikom na tom mieste vysvetľujem o pokušeniach, tak žartovne poznamenám, že «božia opica», teda diabol, využil Ježišovu telesnú ľudskú slabosť hladu po skončení dlhého pôstu a zaútočil, aby Ježiša naviedol na ľudskú slabosť a tou je sebecko a rôzne iné pokušenia. Toto všetko zotročuje človeka, a tak ho pripravuje o slobodu. V dnešnom evanjeliu pozorujeme Pána Ježiša, ako sa silou Ducha Svätého oslobodil od rozličných pokušení zlého ducha, a tak nestratil slobodu.

Ale dajme si otázku: „Čo je sloboda a ako ju chápať?“ Sloboda je možnosť voľne a bez cudzieho nátlaku rozhodovať sa a konať vo svojom živote. Život si predstavme ako cestu, ktorá vedie k cieľu. Cieľ našej cesty je dvojaký: pozemský a večný. Naším pozemským cieľom je pokojný medziľudský život a šťastný osobný život. Naším večným cieľom je nekonečne blažený život v Bohu. Aby sme tento dvojaký cieľ dosiahli, dostali sme od Pána Boha príkazy (Desatoro Božích príkazaní) a zákazy, ktoré nám majú pomáhať na ceste k cieľu. Naša sloboda spočíva v tom, že sa môžeme slobodne rozhodnúť, či tieto príkazy poslúchneme a budeme sa podľa nich riadiť. Sme tak veľmi slobodní, že sa môžeme proti Božím príkazom aj postaviť. Čiže z toho vyplýva, že tu na zemi môžeme žiť neviazane a neporiadne. A tu si dajme otázku: „Môže nás neviazanosť urobiť šťastnými?“ Koľko je napríklad nešťastí na cestách? Môžem si povedať, na čo mám rešpektovať dopravné predpisy, veď som predsa slobodný človek a tieto ma ako slobodného obmedzujú. Čítal som raz o nešťastí, ktoré spôsobil mladý asi dvadsaťročný človek. Opitý si sadol na motorku, za seba vzal kamaráta, ktorý sa práve stal lekárom a išli spolu kúpiť oblek na promócie. Vo veľkej rýchlosti v zákrute nezvládol motorku, vyletel z cesty, vrazil do stromu tak nešťastne, že sa obidvaja zabili. Oplatilo sa im konať cestu proti predpisom? Dosiahli svoj cieľ? Žiaľ, takýchto a podobných prípadov je veľa. Z toho vidíme, že ľudia, ktorí sa v mene slobody vymaňujú z morálnych, teda Božích príkazov, nie sú vlastne slobodní, ale sú otrokmi. Sú otrokmi alkoholu, drog, cigariet, sexu, egoizmu, závidi, lenivosti a iných nerestí. Sú zotročení nerestami, vášňami, hoci o sebe hovoria, že sú slobodní.

Pravá sloboda je čosi iné. Poučil nás o tom Pán Ježiš v dnešnom evanjeliu, keď odmietol ponuky zlého ducha, aby zostal duchovne slobodný tak pre svojho Otca ako aj pre svojich bratov a sestry tu na zemi. Tým nám zároveň ukázal, že pravá sloboda znamená radikálne odmietnuť všetko, čo nás mravne zotročuje, aby sme tu mohli slobodne žiť pre Pána Boha a pre blížnych. Tak veľmi záleží Pánu Ježišovi na tom, aby sme boli oslobodení od nerestí, lebo len v takejto slobode sa dá prežívať správny ľudský život, ktorý je prípravou na večné šťastie v Bohu.

Zároveň si pripomeňme, že keď sa s Ježišovou pomocou oslobodzujeme od nerestí a nejakých osobných chýb a neduhov, tým sa neoberáme o dajakú hodnotu života, za ktorou by nám malo byť ľúto, ale naopak, tým získame vysokú hodnotu Božieho syna, Božej dcéry a pre túto hodnotu sa oplatí najmä cez toto Pôstne obdobie prinášať malé či väčšie sebazápory. V tomto je ten pravý zmysel Pôstneho obdobia, prečo si dávame v tomto období nejaké predsavzatie zbaviť sa nejakej chyby, vášne alebo zlej vlastnosti. Je to na každom jednom z nás, lebo sa seba sami najlepšie poznáme a vieme, čo nám treba zmeniť k lepšiemu. Myslíme na to aj v modlitbách a najmä v modlitbe Otče náš, keď vyslovujeme prosbu: Zbav nás zlého.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.